

[Ellen Poulsen.]

ønske om. Jeg kan ikke se, at man er så forfærdelig langt fra den gældende lov, hvor der tydeligt står, at et vist antal forældre over for de kommunale myndigheder kan fremsætte ønske om at få et sådant valg til skolenævn. Det forekommer mig, at her forudsættes der en interesse hos forældrene for at få et skolenævn, og det behøver vel ikke absolut at være en slags protest. Skal man i det hele taget have forældre med i arbejdet vedrørende skolen, skulle det jo gerne ske af interesse og ikke netop som en protest. Derfor vil jeg gerne spørge, om man ikke kan få en drøftelse med den højtærede minister angående dette.

Der er et par nye ting i lovforslaget, som jeg gerne vil have lidt oplysning om. Der står noget om, at hvor man har en skolekommission eller et skolenævn, skal disse samtidig have — hvad skal jeg sige — en vis socialforsorgsopgave, idet de skal tage sig af forsømmende og forsømte børn og samtidig tage sig af visse sociale opgaver, som kan have relation til skolen. Jeg er klar over, at man har haft noget lignende ved Københavns skolevæsen, men det har ikke før været sammenkædet med skoletilsynsloven i forbindelse med skolerne ude i landet. I hvert fald vil jeg gerne have lidt nærmere oplysning om, hvordan dette skal forstås.

Jeg er ganske klar over, at der må være et nært samarbejde mellem børnenes forældre og skolen, men jeg vil dog tro, at de, som skal have denne socialt prægede opsig, også med forsømte børn, i første række må være lærerne. Jeg er vidende om, at der i dag f. eks. mellem børneforsorgsudvalg, børneværn og lærere er et meget nært samarbejde i mange byer. Hvor der er børn, som på visse områder må have støtte fra det offentlige som følge af forhold, man bliver bekendt med, er det i virkeligheden lærernes udsagn, man støtter sig til; jeg vil tro, at man her er inde på noget, som måske ligger lidt anderledes ude i provinsen, navnlig i landdistrikterne, og at det derfor vil have sin vanskelighed at drage et skolenævn stærkere ind i dette arbejde. Men der står ikke så forfærdelig meget om det i lovforslaget, og vi kunne måske derfor i udvalget få noget mere at vide om denne side af sagen.

Så er der det gamle spørgsmål om amtskolekonsulenternes medhjælp, som vi drøftede i foråret.

Det udvalg, der dengang arbejdede med dette spørgsmål, var, tror jeg, stort set enig om, at denne medhjælp burde gives amtskolekonsulenterne efter behov, og at man ikke skulle lægge sig fast på honorarlønnede stillinger. Men det er vel også et spørgsmål, man må drøfte igen.

Hvad angår ansættelse af amtsskolekonsulenter, er jeg helt enig med den højtærede minister: at der skal indstilles 5 af ansøgerne, men hvis de kommunale myndigheder er fuldstændig enige om et navn, skal ministeren rette sig derefter og indstille vedkommende til ansættelse. Jeg kunne i øvrigt have lyst til at spørge den højtærede undervisningsminister, hvorfor man ikke følger denne linje i langt højere grad end her angivet, både med hensyn til særkonsulenter og ved ansættelse af skoleinspektører og andre højtstående embedsmænd inden for skolevæsenet. Man har jo nogle gange været ude for, at kommunerne har været enige om en person og har sat vedkommende øverst på listen, men så har ministeren alligevel taget en af de ansøgere, der stod som nr. 3, 4 eller 5. Jeg synes, at det, der her foreslås for amtsskolekonsulenternes vedkommende, burde følges også på andre områder.

Med hensyn til særkonsulenterne er det nu fremsatte lovforslag mere vidtgående end det tidligere. Tidligere hed det, at særkonsulenten skulle have mulighed for at få medhjælp, men nu siger man, at der skal kunne oprettes flere embedsstillinger, og der kan blive tale om stillinger i 6. lønningssklasse, med kongelig udnævnelse af den pågældende. Det fremgår ikke ganske klart af lovforslaget, om de særkonsulenter, der skal ansættes, skal være universitetsuddannede og have embedseksamen, eller om det kan være lærere, som har taget det årskursus, som vi jo også tidligere har drøftet indgående. Jeg vil i hvert fald bede om også på dette punkt at få adskillige oplysninger, før vi tager en bestemt stilling.

Jeg har i øvrigt forstået — og det blev meget fremhævet, da vi drøftede denne sag tidligere — at man stod noget usikkert over for hele udviklingen på dette område.